

UTAK, MESTEREK

Hitvallások, tanácsok, bölcsességek

Szerző, interjúk: Paulinyi Tamás

Szerkesztő: Szalai Lilla

A könyvben – nyilván a teljesség igénye nélkül – hazánk spirituális tanítóit szólaltatjuk meg életükről, létüket, munkásságukat meghatározó szemléletükről kérdezve őket. Megtudjuk, mit tekintenek pályafutásukban kiemelkedően fontosnak, és mi volt az a pillanat, amely meghatározta a spiritualitáshoz fűződő viszonyukat. Megismerhetjük véleményüket a sorsszerűségről, a véletlenekről, és az előző életükről, valamint gondolataikat az emberiség jelen helyzetéről és lehetséges jövőjéről. Végül pedig legbensőbb céljaikról olvashatunk és üzeneteket kapunk arról, hogy hogyan teheti az ember boldoggá és teljessé az életét...

A könyvben megszólalnak: A. J. Christian, Bagdi Bella, Balogh Béla, Barkó Judit, Daubner Béla, Domján László, Egedi Kovács Melinda, Feldmár András, Héjjas István, Kalo Jenő, Kövesi Péter, Laár András, Müller Péter, Rákos Péter

Részletek a műből:

Néha a szivar, csak egy szivar, mondta Freud, néha a véletlen tényleg csak véletlen, még akkor is, ha én komoly jelentőséget vetítek rá. Azon az éjjelen, amikor én megszöktem Magyarországról, nyolcvanán indultunk el, hetvennyolc embert elfogtak, csak ketten érkeztünk meg Ausztriába. Ez a véletlen, ami meghatározta az életemet, mégis csak véletlen volt.

Dr. Feldmár András

A sors tökéletesen tükrözi az ember egész valóját. Nem "csak úgy" történnek meg a dolgok az emberrel, hanem mindenki teljes mértékben oka, előidézője, forrása saját sorsának. "Ahol vagyok, oda mentem" - mondta ütődött hangon Dolák-Saly Robi, a Besenyő család Anti bácsija, egy vicces jelenetben, és sokaknak talán nem tűnik fel, hogy ezzel a kulcsot adja meg a sors helyes szemléletéhez. Vegyük észre, hogy ha valamilyen nem kívánt helyzetben találjuk magunkat, abba mi magunk léptünk bele, azt sajátmagunknak mi idéztük elő.

Laár András

Keresztény házaspár hét gyermekének egyike vagyok, kiskoromban ezért a katolikus egyház tanítását szívtam magamba. 1990-ben sokkoló élmény ért, egy páros mentális gyakorlat kapcsán ugyanis hipnózisba „csusszantam”, és tisztán, teljesen élesen láttam magamat néhány korábbi inkarnációmban. Emiatt konfliktus támadt bennem, mert a katolikus egyház nem fogadja el a reinkarnáció gondolatát. Megjegyzem ugyanakkor, hogy külföldön találkoztam olyan katolikus pappal, aki elvégzett a Vatikánban egy – kizárólag papoknak szervezett – kurzust, melynek címe: „A reinkarnáció, mint lehetséges valóság.”

Dr. Domján László

Azzal kezdeném, hogy nem vagyok „Mester”. Van mesterem, tudom, hogy az mit jelentene, én nem vagyok az. Ez a szó a hindu Guru-ból ered, de ott a tisztelet nem a személyének szól, hanem a benne lakó istennek. Ezt a tiszteletet a hindu szemlélet minden ember számára fenntartja, ez benne van a hindu köszönésben:

„A bennem lakó isten köszönti a benned lakó istent”. Európában ezt a fogalmat alkalmazni nem lehet. Számomra a mester egy olyan embert jelent, aki szüntelenül fölfelé néz, és föntről kapja azt, ami több mint ő, az én mesterem is ilyen és én is ilyen vagyok. Nem tekintem magamat fényforrásnak, inkább úgy mondanám, fénytükröt kapok.

Müller Péter